

Sygn. akt IV U 921/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska-Rozmus
Protokolant:	st. sekr. sądowy Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2016 r. w Olsztynie

sprawy R. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania R. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 1 grudnia 2015 r. nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 921/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 01.12.2015r. - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił R. C. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego po dniu 14.11.2015r..

Ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji ZUS O/O. odmawiającej mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego domagając się jej zmiany i przyznania świadczenia rehabilitacyjnego ewentualnie o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu. W uzasadnieniu wskazał, iż Komisja Lekarska ZUS nie przeprowadziła żadnych szczegółowych badań i nie zapoznała się z dokumentacją medyczną podczas gdy odwołujący cierpi na szereg schorzeń. Nadto charakterystyka wykonywanej przez skarżącego pracy uniemożliwia mu podjęcie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS O/O. wniósł o jego oddalenie podnosząc, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 27.11.2015r. ubezpieczony nie został uznany za osobę niezdolną do pracy i brak okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony od 19.05.2015r. do 14.11.2015r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne. Decyzją z dnia 01.12.2015r. - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił R. C. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego po dniu 14.11.2015r..

(dowód: akt ZUS O/O. plik orzecznicy- k. 1-17)

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego neurologa i ortopedy na okoliczność ustalenia, czy ubezpieczony był zdolny do pracy po dniu 14.11.2015r., a jeśli tak to co na to konkretnie wskazuje. W przypadku uznania, iż po 14.11.2015r. ubezpieczony nie był zdolny do pracy, należało wskazać czy w terminie 12 miesięcy (licząc od dnia 19.05.2015r., kiedy to przyznano ubezpieczonemu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego) - dalsze jego leczenie i rehabilitacja lecznicza rokowały odzyskanie zdolności do pracy (biegli mieli wskazać - do kiedy ewentualne leczenie i rehabilitacja lecznicza powinny trwać) (k. 36).

Biegli lekarze neurolog i ortopeda ustalili w swej opinii, na podstawie dokumentacji i po przebadaniu odwołującego, następujące jego schorzenia: kręgoszyk i niestabilność L5/S1, dyskopatię L4/L5, przebytą rwę kulszową lewostronną. Jednocześnie biegli uznali odwołującego za zdolnego do pracy po dniu 14.11.2015r. Wskazano, iż odwołujący jest w okresie remisji zespołu korzeniowego i w opinii biegłych jest zdolny do pracy ponieważ nie stwierdzono objawów zespołu bólowego okolicy lędźwiowej kręgosłupa. Podobny wynik badania przedmiotowego jak w dniu 08.03.2016r. stwierdzono 09.07.2015r. i w dniu 27.10.2015r. przez lekarza orzecznika ZUS. Biegli zwrócili uwagę, iż mogą występować obostrzenia dolegliwości wymagające leczenia doraźnego. Przyczyną dolegliwości jest kręgoszyk i ta zmiana chorobowa wymaga leczenia chirurgicznego. Pozostawienie kręgoszyku nie rokuje ustąpienia długotrwałego dolegliwości i nie rokuje wyleczenia w ciągu 12 miesięcy licząc od 19.05.2015r. Podkreślono, iż wskazania do leczenia chirurgicznego istnieją pomimo stwierdzanej zdolności do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. W opinii biegli uwzględnili , iż odwołujący prowadzi działalność gospodarczą.

W związku ze zgłoszonymi przez odwołującego zastrzeżeniami do opinii biegłych Sąd dopuścił opinię uzupełniającą . Biegli podtrzymali w opinii uzupełniającej opinię główną. Podkreślili, iż stwierdzenie zmian patologicznych w kręgosłupie badaniem radiologicznym bez upośledzenia jego wydolności nie stwarza podstaw do orzeczenia niezdolności do pracy. Ponownie podkreślili, iż kręgoszyk nie może być wyleczony metodami zachowawczymi. Biegli rozdzielnie potraktowali zdolność do pracy , która wystąpiła po 14.11.2015r.. Natomiast zasadność skorzystania z dodatku rehabilitacyjnego byłaby zasadna gdyby odwołujący był po leczenia operacyjnym kręgoszyku. Przy leczeniu zachowawczym będą okresy obostrzeń dolegliwości wymagające leczenia doraźnego, ale stwierdzane schorzenia w obecnym stadium nie powodują długotrwałej niezdolności do pracy. Przeciwwskazana jest praca szczególnie ciężka.

(dowód: opinie biegłych k:41-42, 56, dokumentacja medyczna k. 10-35,)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. Nr 60, poz.636 ze zm.) - osobie, która po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolna do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja rokują odzyskanie zdolności do pracy przysługuje świadczenie rehabilitacyjne na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Przypomnieć należy, iż odwołujący z uwagi na swój stan zdrowia pobierał zasiłek chorobowy, a następnie w okresie od dnia 19.05.2015r. do 14.11.2015r. świadczenie rehabilitacyjne.

W tym stanie rzeczy należało ustalić, czy odwołujący był zdolny do pracy po dniu 14.11.2015r. , a jeśli tak to co na to konkretnie wskazuje. W przypadku uznania, iż po tej dacie ubezpieczony nie był zdolny do pracy, należało wskazać czy w terminie 12 miesięcy (licząc od dnia 19.05.2015r., kiedy to przyznano ubezpieczonemu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego) - dalsze jego leczenie i rehabilitacja lecznicza rokowały odzyskanie zdolności do pracy.

Dla rozważenia rzeczywistego stanu zdrowia odwołującego pierwszoplanowe znaczenie miała opinia biegłych lekarzy.

W niniejszej sprawie, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza neurologa i ortopedy.

Jak wynika z treści łącznej opinii biegłych u odwołującego występują schorzenia, w tym kręgoszyk i niestabilność L₅/S₁. Biegli bardzo dokładnie zarówno w opinii głównej, jak i uzupełniającej ustosunkowali się do kwestii leczenia zachowawczego kręgoszyku oraz potrzeby przeprowadzenia leczenia operacyjnego, które rokuje długotrwałe ustąpienie dolegliwości. Jednakże na dzień 14.11.2015r. biegli uznali, że odwołujący był zdolny do pracy. Jak wskazali, przy leczeniu zachowawczym będą okresy obostrzeń dolegliwości wymagające leczenia doraźnego, ale stwierdzone schorzenia w obecnym stadium nie powodują długotrwałej niezdolności do pracy. Przeciwwskazana jest praca szczególnej ciężka.

Sąd uznał, że opinie te są jasne i pełne dlatego też oparł się na ich brzmieniu podejmując rozstrzygnięcie w sprawie.

Należy nadto wskazać, iż odwołujący złożył kolejne zastrzeżenia do opinii, jednakże sam fakt niezadowolenia strony z treści sporządzonych przez biegłych opinii nie uzasadnia powołania kolejnych zespołów biegłych (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 19.01.2000 I PKN 488/99 OSNP 2001/11/375, wyrok SN z 5 listopada 1974 r, I CR 562/74 oraz wyrok SN z dnia 21 listopada 1974 r., II CR 638/74, OSPiKA nr 5, poz. 108).

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc w zw. z cytowanymi przepisami należało orzec jak w sentencji oddalając odwołanie.

SSR G. Gizewska-Rozmus